

ת"פ 24459/04/14 - משטרת ישראל תביעות- שלוחת רמלה נגד יונס אלנסאסרה

בית משפט השלום ברמלה

ת"פ 24459-04-14 משטרת ישראל תביעות- שלוחת
רמלה נ' אלנסאסרה

בפני כב' השופט ד"ר עמי קובו, סגן הנשיאה
בעניין: משטרת ישראל תביעות- שלוחת רמלה

המאשימה

נגד

יונס אלנסאסרה

הנאשם

ב"כ המאשימה: עוה"ד יעקב שטרנברג ורוני מרקוביץ

ב"כ הנאשם: עו"ד חי אוזן

גזר דין

רקע

1. הנאשם הורשע בהתאם להודאתו בעובדות כתב האישום המתוקן בעבירות כדלקמן:

באישום הראשון:

א. **תקיפה הגורמת חבלה של ממש**, לפי סעיף 380 לחוק העונשין, התשל"ז - 1977 (להלן: "החוק").

באישום השלישי:

ב. **תקיפה סתם**, לפי סעיף 379 לחוק.

2. על-פי המתואר בכתב האישום המתוקן, הנאשם הינו אחיה של המתלוננת, ובמועד הרלוונטי התגורר עימה. על פי האישום הראשון, בתאריך 2.4.14, על רקע כעסו של הנאשם כי המתלוננת משוחחת בטלפון, הגיע הנאשם לחדרה של המתלוננת כשהוא אוחז במקל מטאטא והכה אותה באמצעותו עד ששבר אותו על גופה. בהמשך נמלטה המתלוננת לסלון הבית, שם המשיך הנאשם להכותה וכן חנק אותה בידיו בעודו אומר: "טוב לך ככה את, כל הזמן מכות". בהמשך יצאה רעייתו של הנאשם מהחדר וחצצה בינו לבין המתלוננת, והמתלוננת עזבה את הבית. כתוצאה מהמתואר נגרמו למתלוננת המטומות גדולות בירך רגלה. על פי המתואר באישום השלישי, כחודשיים עובר ליום 7.4.14, על רקע חשדו של הנאשם כי המתלוננת היכתה את בנו, הכה הנאשם את המתלוננת בידיו, לעיני אחותה ובני משפחה נוספים. בהמשך צעקה האחות על הנאשם שיפסיק להכות את המתלוננת ואף הפרידה ביניהם.

3. הצדדים הגיעו להסדר דיוני, לפיו הנאשם הודה והורשע בכתב האישום המתוקן ונשלח לקבלת תסקיר. המאשימה הצהירה כי עמדתה לעונש מאסר.

תסקיר שירות המבחן

4. על פי תסקיר שירות המבחן מיום 29.4.15, הנאשם כבן 33, נשוי ואב לארבעה ילדים, עובד בריצוף בעיריית לוד. סיים 12 שנות לימוד במסגרת חוץ ביתית. לאחר סיום לימודיו חזר לבית הוריו, התחבר לחברה שולית, נחשף לשימוש בסמים. בשנת 2006 ניתק את הקשרים השוליים והשתלב בעבודות ריצוף. הנאשם תיאר כי בילדותו היה נעדר דמויות הוריות תומכות ומכוונות, עובדה אשר השפיעה על התנהגותו והתפתחותו. בהתייחסו לעבירה, קיבל הנאשם אחריות על ביצועה וביטא חרטה. הסביר כי ברקע לביצוע העבירה, קונפליקטים וקשיים ביחסיו עם המתלוננת, שהינה רווקה המבוגרת ממנו ומתגוררת יחד עם משפחתו. לדבריו סבר כי המתלוננת מתערבת בחייו האישיים כשלכך התווסף ניהול אורח חיים עצמאי אשר אינו תואם את תפיסותיו וערכיו. תיאר כי בסמוך לביצוע העבירה התנהגה המתלוננת באופן שאינו מקובל על בני המשפחה וניסיונותיו להביא לשינוי בהתנהגותה לא הועילו. לאור זאת הסביר התנהגותו מתוך תחושת פגיעה בכבודו ובמעמדו, כמו גם מתוך תחושת בושה, נוכח התנהגותה, אותה תפס כחסרת גבולות. באשר למתואר באישום השלישי, מסר כי המתלוננת נהגה להכות את בנו הצעיר לנגד עיניו, הוא ביקש ממנה שתחדל אולם היא לא נשמעה לו ועל כן פעל כהגנה על בנו. מאז קרות האירועים ונוכח הרחקתו חלה רגיעה ביחסיו עם המתלוננת. הנאשם אף הביע נכונות להליך טיפולי, והופנה לבדיקת התאמתו לטיפול במרכז למניעת אלימות. על כן המליץ שירות המבחן לדחות הדיון בעניינו במספר חודשים.

5. על פי תסקיר שירות המבחן מיום 8.7.15, במהלך תקופת הדחיה דיווח הנאשם על רגיעה ביחסים עם המתלוננת וקיומו של קשר קונקרטי בלבד ביניהם. בשיחה עם המתלוננת תיארה קיומו של קשר חיובי עם הנאשם בדרך כלל, וייחסה את התנהגותו האלימה והבעייתית לניסיונם של קרובי משפחה להסית את הנאשם נגדה, על רקע חשדם כי התנהלותה אינה ראויה. המתלוננת הדגישה כי הנאשם שומר על גבולות ביחסיו עמה, והיא מרגישה את צערו וחרטתו נוכח התנהגותו כלפיה. המתלוננת שללה כל איום מצדו של הנאשם ושללה הישנות המעשים. הנאשם פנה למרכז למניעת אלימות והתקיימו מספר פגישות ראשוניות, אולם טרם גובשה עבורו תוכנית טיפול ועל כן המליץ שירות המבחן על דחיה נוספת.

6. על פי תסקיר שירות המבחן מיום 25.8.15, הנאשם דיווח על המשך רגיעה ביחסיו עם המתלוננת. הנאשם תיאר את השתתפותו במפגשים פרטניים עם גורמי הטיפול במסגרת המרכז למניעת אלימות, אחת לשבוע, אשר לדבריו מטיבים עימו ומסייעים בידו להתנהל באופן יעיל יותר בתוך המשפחה. ממידע שהתקבל מגורמי הטיפול עולה כי הוא פנה לטיפול במרכז למניעת אלימות בסוף אפריל 2015 ומאז מגיע לפגישות פרטניות באופן יציב. מתואר כי מדובר בקשר טיפולי ראשוני במסגרתו הוא מתחיל להיפתח ולשתף אודות נסיבות חייו וקשייו. עוד עולה כי הנאשם משתף במאמציו להרחיק עצמו ממצבים מעוררי כעס ועימות. לדברי גורמי הטיפול נמצא בתחילתו של הליך בניית אמון וטרם נבנתה עבורו תוכנית טיפול מותאמת למצבו. לאור זאת המליץ שירות המבחן על דחייה נוספת.

7. על פי תסקיר שירות המבחן מיום 25.11.15, במהלך תקופת הדחיה המשיך הנאשם בקשר עם גורמי הטיפול במסגרת מפגשים פרטניים ולאחרונה שולב בקבוצה טיפולית לשליטה בכעסים. הנאשם

תיאר קידום יחסיו עם המתלוננת הבא לידי ביטוי בפגישות עימה וגילוי הבנה למצבה ולקשייה. בשיחה עם המתלוננת תיארה באופן חיובי את מצב היחסים בינה לבין הנאשם וכי כיום קיימת פתיחות מסוימת בקשר ביניהם המאפשרת בילוי משותף, מידה של הבנה ותקשורת. המתלוננת שללה כל איום מצידו של הנאשם והדגישה את חששה כי תוצאות גזר הדין יגרמו לנסיגה במצב היחסים כיום. הדגישה כי מאז ביצוע העבירה לא בוצעה התנהגות בעייתית מצדו כלפיה. משיחה עם רעיית הנאשם עלה כי הנאשם משתף פעולה עם גורמי הטיפול וכי נראה שהוא נזקק לקשר הטיפולי המסייע בידו להתמודד באופן יעיל וללא אלימות במצבי לחץ. היא הדגישה את הרגיעה ביחסים בין הנאשם למתלוננת ומסרה כי כיום שולט בכעסו והפסיק להתנהג באלימות. במרכז למניעת אלימות התרשמו גורמי הטיפול מנכונותו של הנאשם לערוך שינוי בדפוסי חשיבותו והתנהגותו ולבחון את קשייו. עוד נמסר כי להערכתם השתלבותו במרכז מאפשרת לו להפיק תועלת ולשנות דפוסי התנהגותו. לאור כל זאת המליץ שירות המבחן להשית על הנאשם צו מבחן לצד מאסר על תנאי.

טיעוני הצדדים

8. לטענת ב"כ המאשימה, עו"ד אורית מנצ'יקובסקי ורוני מרקוביץ, הנאשם יליד 1982, לחובתו שתי הרשעות קודמות בגין תקיפה סתם, שוד מזויין, שוד, פריצה וחבלה ברכב בגין ריצה מאסר בפועל. הנאשם תקף את המתלוננת בשתי הזדמנויות שונות במהלך שנת 2014. האישום הראשון מתאר תקיפה אלימה שבסופה נגרמו למתלוננת חבלות אשר היו עשויות להיות חמורות יותר אלמלא נחלצה רעייתו לעזרתה של המתלוננת. הוגשו מספר תסקירים בעניינו של הנאשם מהם עולה כי הנאשם שולב בהליך טיפולי במסגרת המרכז למניעת אלימות. שירות המבחן המליץ על הטלת צו מבחן. המלצה זו רחוקה מאוד ממתחם העונש הראוי. מדובר בתקיפה הגורמת חבלה שמבוצעת בתוך המשפחה. שתי העבירות בוצעו בנוכחות של אנשים אחרים והופסקו רק בהתערבותם ומעידות על העדר מורא. המתלוננת ממשיכה להתגורר בבית הנאשם. אמנם הנאשם החל בהליך טיפולי, אולם אין מדובר בהליך המצדיק סטייה ממתחם העונש. הנאשם עדיין מצמצם מחומרת מעשיו ועדיין נמצא בשלב ראשוני של הטיפול. לפיכך עתרו ב"כ המאשימה להשית על הנאשם מאסר בפועל, מאסר על תנאי קנס ופיצוי.

9. לטענת ב"כ הנאשם, עו"ד חי אוזן, אמנם לנאשם עבר פלילי ואולם עבירתו האחרונה הינה מלפני 6 שנים, והעבירה הקודמת מלפני 13 שנים. העבירות בתיק זה בוצעו לפני שנה וחצי, כאשר במהלך כל התקופה שמאז היה הנאשם בקשר רצוף עם שירות המבחן. הנאשם הודה במעשיו, הביע חרטה, לקח אחריות ושולב בהליך טיפולי. הנאשם נשוי ולו 4 ילדים ורעייתו בהריון. העבירות בוצעו על רקע חששו של הנאשם שהמתלוננת תלך בדרכים פסולות. שירות המבחן ציין את עמדת המתלוננת ואת הקשר החיובי שיש ביניהם היום. עונש מאסר רק ידרדר את מצבו של הנאשם ויפגע בשיקומו, לפיכך, עתר ב"כ הנאשם לסטות ממתחם העונש ולאמץ את המלצת שירות המבחן.

10. הנאשם הביע חרטה על מעשיו.

דין - קביעת מתחם העונש ההולם

11. כתב האישום מתאר שני אירועים, ומכאן שיש לקבוע בגין כל אחד מהם **מתחם עונש הולם נפרד**.

12. במקרה דנן, **הערך החברתי** אשר נפגע הינו זכותו של כל אדם לשמירה על בטחונו האישי ועל גופו, ובפרט של אדם בתוך ביתו ומפני בני משפחתו.

13. בחינת **מידת הפגיעה בערך המוגן** מובילה למסקנה כי הפגיעה בערך המוגן באשר לאירוע הראשון הינה ברף בינוני. הנאשם, אשר כעס על כך שהמתלוננת משוחחת בטלפון בחדרה, נכנס לחדר כשהוא אוחז במקל מטאטא והכה אותה באמצעותו עד ששבר אותו על גופה. משנמלטה המתלוננת לסלון המשיך הנאשם להכותה וכן חנק אותה. האירוע הסתיים רק כאשר חצצה רעייתו של הנאשם בינו לבין המתלוננת. כתוצאה מהמתואר נגרמו למתלוננת המטומות גדולות בירך רגלה. הפגיעה בערך המוגן באשר לאירוע השני הינו ברף נמוך יחסית. על פי המתואר על רקע חשדו של הנאשם כי המתלוננת היכתה את בנו, הכה הנאשם את המתלוננת לעיני בני משפחה עד אשר הפרידה ביניהם אחת מבנות המשפחה.

14. בחינת **מדיניות הענישה הנוהגת** מעלה כי במקרים דומים הוטלו על נאשמים עונשים במנעד רחב ועל פי רוב החל מעבודות שירות ועד למאסרים לריצוי מאחורי סורג ובריא (ראו רע"פ 7734/12 **מגידוב נ' מדינת ישראל** (28.10.12); רע"פ 4968/14 **פייבושנקו נ' מדינת ישראל** (17.7.14); ע"פ (מח' נצ') 47731-04-14 **שתיי נ' מדינת ישראל** (18.6.14); ע"פ (מח' מרכז-לוד) 1079-04-14 **יטזב נ' מדינת ישראל** (17.6.14); ע"פ (מח' חי') 33776-01-13 **שמאמי נ' מדינת ישראל** (10.7.13); ע"פ (מח' י-ם) 51003-10-14 **מדינת ישראל נ' אדלרסברג** (24.12.14); ת"פ (ראשל"צ) 15223-01-12 **מדינת ישראל נ' אברהמי** (3.1.13); ת"פ (י-ם) 21519-12-12 **מדינת ישראל נ' סופיר** (3.11.13); ת"פ (ראשל"צ) 56595-01-13 **מדינת ישראל נ' אהרון** (24.2.14); ת"פ (עכו) 55530-06-13 **מדינת ישראל נ' מנאע** (19.3.14)).

15. במסגרת **הנסיבות הקשורות בביצוע העבירה** (סעיף 40 ט' לחוק), יש ליתן את הדעת לשיקולים הבאים:

א. **הנזק שהיה צפוי להיגרם מביצוע העבירה**; באירוע הראשון, הכה הנאשם את המתלוננת באמצעות מקל מטאטא עד אשר נשבר המקל. הנאשם המשיך להכותה וכן חנק אותה בידיו וחדל ממעשיו רק כאשר התייצבה רעייתו כחוצץ ביניהם. אין ספק כי מעשיו של הנאשם היו עלולים לגרום לנזק חמור למתלוננת.

ב. **הנזק שנגרם מביצוע העבירה**; באירוע הראשון, כתוצאה ממעשיו של הנאשם נגרמו למתלוננת המטומות גדולות בירך רגלה.

ג. **הסיבות שהביאו את הנאשם לבצע את העבירה** טמונות בתפיסת עולמו השגויה של הנאשם בדבר מעמדה של האישה, עצמאותה והאוטונומיה שלה בתא המשפחתי ובחברה.

16. בהתאם לתיקון 113 לחוק העונשין (סעיף 40 יג'), סבורני כי **מתחם העונש ההולם** באירוע הראשון הינו החל מחודש מאסר בעבודות שירות ועד ל- 15 חודשי מאסר בפועל. מתחם העונש ההולם באירוע השני הינו החל ממאסר על תנאי ועד ל- 6 חודשי מאסר.

17. במקרה דנן, לא קיימים שיקולים אשר מצדיקים סטייה מהמתחם, לחומרה או לקולא. אמנם הנאשם החל בהליך טיפולי במסגרת המרכז למניעת אלימות, ואולם מדובר בטיפול אשר נמצא בשלבי הראשונים ואין בו כדי להצדיק סטייה מן המתחם. עם זאת יש מקום לתת לכך משקל בקביעת העונש בתוך גדר המתחם.

גזירת העונש המתאים לנאשם

18. בגזירת העונש המתאים לנאשם, בגדרי מתחם העונש ההולם, יש להתחשב **בנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה** (סעיף 40 יא'). במסגרת זו מן הראוי ליתן את הדעת לכך שהנאשם יליד 1982, נשוי ואב לארבעה ילדים ורעייתו הרה. הטלת עונש מאסר, גם אם ירוצה בעבודות שירות תפגע ללא ספק בנאשם ובמשפחתו. הנאשם הודה במיוחס לו, הביע חרטה ונטל אחריות למעשיו. נראה כי מאז ביצוע המעשים חלה הטבה במערכת היחסים שבין הנאשם והמתלוננת, אשר ממשיכה להתגורר בביתו. הנאשם אף מתמיד בהליך הטיפול שאותו החל ונראה כי הוא מעוניין לבצע שינוי בהתנהגותו. מאז ביצוע העבירות חלפה כשנה וחצי במהלכה לא שנו אירועים מסוג זה. לנאשם שתי הרשעות קודמות, האחת בגין תקיפה משנת 2009 והשניה משנת 2003, בעבירות שוד, שוד מזוין, פריצה לבניין ובצוע גניבה וחבלה במזיד לרכב בגין ריצה מאסר בפועל למשך 3 שנים.

19. עוד יש ליתן את הדעת לשיקול **הרתעת היחיד** בגדרו של המתחם, וזאת בשים לב לכך שהנאשם כבר הורשע בעבר בעבירות אלימות וכן נוכח הצורך בהתמדה בהליך הטיפול.

20. באיזון בין השיקולים השונים, סבורני כי יש לגזור על הנאשם עונש מאסר שירות בעבודות שירות ברף המירבי לצד עונשים נלווים. אני ער להמלצת שירות המבחן להסתפק במאסר על תנאי ומבחן ואולם סבורני כי המלצה זו אינה מאזנת כראוי בין שיקולי הענישה השונים.

סוף דבר

21. **אשר על-כן, הנני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:**

א. 6 חודשי מאסר בפועל אשר ירוצו בעבודות שירות. עבודות השירות תבוצענה בהתאם להמלצת הממונה. תחילת עבודות השירות ביום 1.3.16.

ב. 10 חודשי מאסר על תנאי, לבל יעבור הנאשם במשך שלוש שנים מהיום כל עבירת אלימות מסוג פשע.

ג. 5 חודשי מאסר על תנאי, לבל יעבור הנאשם במשך שלוש שנים מהיום כל עבירת אלימות מסוג עוון.

ד. פיצוי כספי למתלוננת בסך 3,000 ₪. הפיצוי יופקד במזכירות בית המשפט עד ליום 1.2.16 ויועבר למתלוננת לפי פרטים שתמסור המאשימה.

ה. קנס כספי בסך של 2,000 ₪ או 20 ימי מאסר תמורתו. הקנס ישולם ב- 5 תשלומים חודשיים שווים ורצופים, שהראשון שבהם ביום 1.4.16. לא ישולם תשלום כלשהו במועדו, תעמוד היתרה לפירעון מיידי.

ו. צו מבחן למשך שנה.

מובהר בזאת לנאשם כי אם לא יעמוד בדרישות צו המבחן, ניתן יהיה להפקיעו ולשוב ולגזור את דינו.

מזכירות בית המשפט תמציא העתק גזר דין לשירות המבחן ולממונה על עבודות השירות.

זכות ערעור לבית-המשפט המחוזי תוך 45 ימים.

ניתן היום, כ"ה טבת תשע"ו, 06 ינואר 2016, בנוכחות הצדדים.